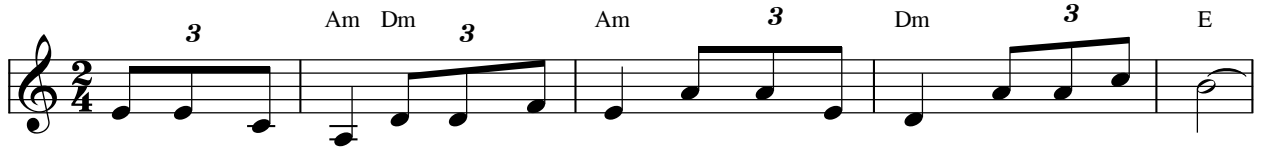
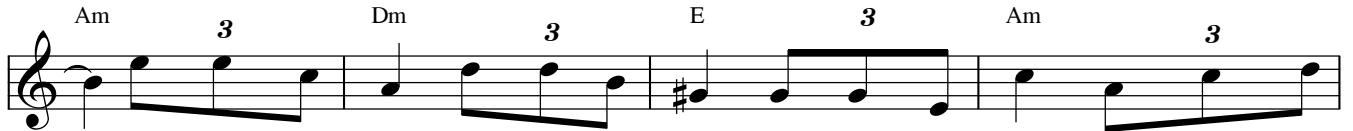

Người Tình Cô Đơn

Lm. Nguyễn Duy

1. Với tấm thân gầy lê chân bước đi chiếc áo ăn mày trên vai tái tê.
2. Đã biết bao lần đi trong gió sương biết mấy dặm trường trông ai xót thương.
3. Mấy nỗi nghẹn ngào cô đơn xiết bao mãi đến hôm nào tan đi đờn đau.

Chúa bước trong đời đến với con người van xin tình mến nào ai có
Chúa vẫn một mình gánh vác thập hình trên con đường đó chẳng ai chiều
Biết Chúa mong chờ thấm thiết vô bờ nhưng con gặp Chúa chẳng thương chẳng

biết. Thế nhưng trần gian đóng cửa cài then tránh xa mặt Ngài liếc mắt lạng
cổ. Chúa như người cha ngóng trông người con đã đi hoang đàng kiếp sống lầm
nhớ. Đến nay lòng con thấy như bưng lên xót xa ân hận Chúa hồi tình

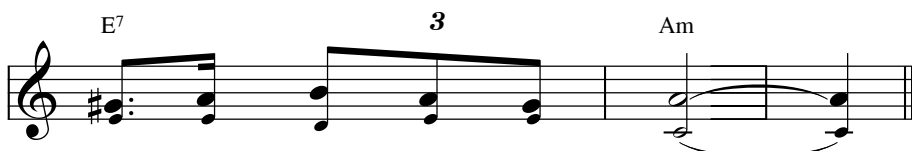
yên. Với tấm thân gầy lang thang đó đây tìm người yêu
than. Mắt ngóng mây trời bay theo gió đưa tìm người yêu
con. Thánh giá của Ngài cho con vác thay nguyện xin tha

dấu biết ở nơi nào.
dấu Chúa mong con hoài. ĐK: Chúa ơi! Xin thương xót con đã có một
thứ tháng năm hững hờ.

lần con lãng quên: Tình Ngài đã đến chịu chết cho con, con vẫn hững

hờ không sống trong tình yêu.